

לורנס פישר

"קלוריות הן יצורים אכזריים שמקצרים בגדים בלילה" מקור לא ידוע

ניוזלטר מספר 13

טוב שחזרתם כי יש לנו סיפור חדש. אני חייב לומר שאני לא אוהב קורונה. למה הוציאו בירה בשם של וירוס? האמת הוא, שאיטית אני לא אוהב בירה, מעדיף יין או ויסקי, וזה מתאים לסיפור של היום.

יצא לי בשבת לראות כמה סרטונים קצרים, אחד מהם היה של מונטי פייטון, הם תמיד אקטואליים בעיניי. הנשיא החדש של ארה"ב הכריז שארה"ב חצתה את רף חצי מיליון מתים מהנגיף על שם בירה, יותר מאשר כל ארבע שנות מלחמת העולם השנייה (זוכרים שארה"ב נכנסה שנתיים לאחר תחילת המלחמה) בו בזמן בסרטון של מונטי פייטון והגביע הקדוש, אני שומע מישהו צועק "הוציאו את המתים שלכם, הוציאו את המתים שלכם" ואז החלטתי להוציא את הניוזלטר הזה.

לפני כ-700 שנה, האירופאים עשו עסקים עם מזרח הרחוק, וכבר אז שמעו על איזו מחלה קטלנית שהתחילה להתפשט אי שם במזרח. ארגון הבריאות העולמית דאז לא התייחס לנושא, ייתכן שהסיבה העיקרית לכך שהוא לא היה קיים. המחלה הזו שקיבלה את הכינוי "המוות השחור", וכנראה הגיעה לאדמת אירופה על ידי ספינות סוחרים מאזורים שלפי שיטת הרמזור היו ממש אדומים. האירופאים התמימים לא ידעו איך להתמודד עם המגפה.

לא אכנס לסימפוטמים של המחלה, קורונה מספיק גרועה ואולי ביחס למגפה השחורה, קורונה זאת אולי בדיחה, אבל המחלה עברה מאדם לאדם גם על ידי נגיעה. זוכרים שבהתחלת הקורונה אנשים הסתובבו עם כפפות? ואנשים יצאו עם פטנטים איך לא ללחוץ על כפתורי המעלית? אז זה די דומה, רק אז לא היה להם אלקו גל. היה להם אלקוהול לסיבה שהוא הומצא - לשתייה. בשנה האחרונה היה לי יותר אלקוהול על הידיים מאשר בבטן, לטוב או לרע.

הסתבר שהמחלה עברה מאדם לאדם בעיקר דרך פרעושים וחולדות שחגגו לא רק על ספינות אלא גם בבתיים, זיכרו שבתקופה ההיא, לא התקלחו כל יום ולא בכל בית היו מים זורמים. אבל מה, את מי האשימו? את היהודים כמובן. למה? דבר ראשון בגלל המנהגים שלנו, מברכים על נטילת ידיים לפני ארוחה ולכן פחות חלו. גם היום, בימי קורונה זו אחד ההנחיות המרכזיות. מנהג התשליח של ראש השנה אף הוא הכניס אותנו לברוך כי טענו שאנחנו מזהמים את מקורות המים. בגלל ההאשמות הללו, אלפי יהודים נרצחו.

לאחר שנים רבות, רפובליקה ונציה דאז קיבלו השראה ממשרד הבריאות שלנו וכל מי שנכנס לרפובליקה, מלחים, תיירים, סוחרים וכד', היה מחוייב בבידוד בכפיה לארבעים יום. קראו לזה quaranta giorni ומשם מקבלים את המילה quarantine. מי שחלה ומת בתקופת הבידוד לא סיכן את תושבי העיר. כל מי שחשדו שהיה חולה או ראו שהיה חולה, לא יכל להיכנס, גם לא לקבל טיפול רפואי, למרות שתכלס אף אחד לא ידע מה לעשות.

אבל נשאלת השאלה מהיכן שלפו את המספר 40? 42 זה משמעות החיים אבל 40? המספר ארבעים נחשב שיש לו תכונות מיוחדות כמעט קסם, ונזכר בתנ"ך 130 הרבה פעמים: ארבעים ימים נמשך המבול, 40 שנה של הליכה במדבר ועוד והוא גם מופיע בנצרות: ישו עלה השמימה ארבעים יום אחרי תחייתו. התענית לפני חג הפסחא נמשכת ארבעים יום ויש עוד דוגמאות. גם דת האיסלם אימצה את המספר ותקופת האבל באיסלם נמשכת ארבעים יום.

זוכרים שאי שם במאה הקודמת במלחמה בין עיראק והעולם, ישבנו בחדרים אטומים עם מסיכות אב"כ מחשש להתקפה ביולוגית? ובכן באותם ימים של מגפות באירופה כוחות מונגולים הטילו מצור על העיר קאפה, שבחצי העיר קרים. במהלך המצור סבלו כוחות המונגולים ממגפת דבר, ובעזרת קטפולטות השליכו את הגופות לתוך העיר הנצורה. בכך המציאו המונגולים את המלחמה הביולוגית.

בתחילת המגפה שלנו, אנשים פחדו לקבל חבילות מסין בפחד שיכילו שרידי קורונה, עד שרשות הדואר הוציאו חוזר שאמר שאין באמת בעיה. אבל בשנים קודמות, אנשים האמינו כי ניתן להפיץ באמצעות הדואר מחלות, כמו כולרה וקדחת צהובה ולכן צריך למצוא דרכים לחטא את הדואר, הרי דואר זה היה אמצעי התקשורת היחיד באותם ימים. בשל כך, רשויות הדואר והמדינה ניסו לחטא את המכתבים שהגיעו.

היום לא הייתם מקבלים מכתב שבו נקבים חורים, יוצרים חתכים או מכוסים בכתמים, אבל בימי המגיפות בעולם זה היה נורמלי לחלוטין.

אחת השיטות הנפוצות ביותר היה עישון בתנור או שימוש בחומץ. נעשו חתכים ונוקבו חורים באותיות מראש כך שהתוכן נשאר שלם אך הנגיפים והחיידקים נהרגו ואז עשו את הטיפול הנדרש.

המכתב שרואים כאן נשלח מחלב שבסוריה לליבורנו שבאיטליה ב 1692, כנראה דרך ביירות והוא טופל בחריכה. בחלב הייתה קהילה יהודית גדולה ובליבורנו גם הייתה קהילה גדולה של גירושי ספרד מ 1492. לפי השמות, יש מצב שנשלח מיהודי ליהודי.

המידע קיבלתי ממספר מקורות אך חלק קיבלתי מגליון 115 של כתב העת, נושאון, מאמרו של ד"ר הדי פייבל "המהפכה של המחלות הזיהומיות". מומלץ בחום.

נהניתם, ספר לחבריהם, עוד יותר נהניתם, תרגישו חופשיים לשתף. לא נהניתם, אז אולי תהנו מסיפור הבא.

אז זהו, זה הסיפור של היום, ויש עוד אבל בפעם הבא.

תגובות בקשות וכד' ניתן לשלוח אלי ל lf.stamps@gmail.com

אם רוצים להפסיק לקבל את הניוזלטר, נא לשלוח לי מייל חוזר